

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/235-1/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

151/2016. számú (IX. 15.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) I. r. panaszos és a képviseletében eljáró törvényes képviselője, II. r. panaszos¹ 2016. június 6-án előterjesztett **panaszát** 2016. szeptember 15-én – dr. Wildner Domonkos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

elutasítja.

A panaszbeadványt nem az arra jogosult terjesztette elő.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos jogi képviselője útján 2016. június 6-án kelt beadványát a J. település Rendőrőrsön terjesztette elő, amelyben a vele szemben 2016. június 3-án foganatosított rendőri intézkedést kifogásolta.

I.

1) A Gy.-M.-S. Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője 2016. június 28-án kelt. átiratában az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

A panaszos jogi képviselője útján, 2016. június 6-án kelt levelében panaszt terjesztett elő a M. település Rendőrkapitányság J. település Rendőrőrs körzeti megbízottjai által a vele szemben, 2016. június 3-án, a lakóhelyén foganatosított rendőri intézkedés ellen; egyben kérte, hogy a panaszt a Testület vizsgálata alapján az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

2) A rendőrség mellékelte a náluk előterjesztett, 2016. június 6-án kelt panaszbeadványt, amelyet a panaszos nevében a meghatalmazással igazolt jogi képviselője nyújtott be a rendőrségen.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszban a jogi képviselő előadta, hogy 2016. június 3-án K. J. E. két J. település kirendeltségű rendőr kíséretében megjelent a panaszos ingatlan bejáratánál és hangos kiabálással próbált bejutni az ingatlanba, ahol akkor a panaszos élettársa (M. G.) és 10 hónapos gyermekük tartózkodott otthon. Mint utóbb kiderült, K. J. E. ingatlan előtt álltak meg a rendőrök, majd ezt követően kiszálltak az autóból és együtt indultak át a panaszos ingatlanához. Az eset szemtanúja volt K. J. szomszédasszony, akinek az elmondása alapján a két rendőr és K. J. E. – a látszat alapján – jó viszonyt ápoltak.

A megérkezéskor a látogatás indokául azt adták elő, hogy K. J. E. az ingatlanban maradt iratait kívánják elvinni. A K. J. E. által érkező rendőrök többször felszólították minősíthetetlen hangnemben M. G-t, hogy engedje be őket a tárgyi ingatlanba. M. G. tájékoztatta a kikerkező rendőröket, hogy az ingatlan vonatkozásában hagyatéki eljárás van folyamatban és ő csak az ügyvédje jelenlétében engedi be K. J. E-t és a rendőröket az ingatlanba. M. G. rémülten több alkalommal kérte a kikerkező rendőröket, hogy visszamehessen a házba, mert hallotta, hogy a 10 hónapos gyermekük bent hangosan sírt és zörejeket is hallott, amely lássuk be egy fiatal, terhes édesanyát megrémíthet. A rendőrök ezt a kérését, K. J. E-val összenézve nagy nevetéssel fogadták és gúnyosan kiabáltak neki, hogy nem mehet be az épületbe, ameddig nem igazolja magát, figyelmen kívül hagyva a – bizonyára általuk is hallható – gyereksírást.

A rendőrök a hosszas tortúrát követően elhagyták az ingatlant, de még fenyegetően visszakiabáltak M. G-nak, hogy abban az esetben, ha a panaszos bármilyen lépést tesz a fenti ügy kapcsán, úgy eléri azt, hogy hosszas börtönbüntetést kapjon.

K. J. E-nak tudomása volt arról, hogy a panaszos ebben az időpontban nem tartózkodik otthon és a fent jelzett időpontban csak a terhes élettársa és 10 hónapos kisfiuk lesz az ingatlanban. Ezt kihasználva jelent meg rendőri kísérettel és helyezték nagy nyomás alá a terhes kismamát, amely stressz okozta lelki sérülésnek akár káros következménye is lehet a jövőben a várandós anyára nézve.

A jogi képviselő álláspontja szerint a fenti intézkedés sértette a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 20. §-ában foglaltakat a rendőri intézkedés szabályai vonatkozásában, annak minden részletében, azaz az intézkedő rendőr nevét, azonosító számát az intézkedés tényét és célját nem közölte, a panasz lehetőségéről és az előterjesztésre nyitva álló határidőről nem tájékoztatták a panaszost. Így a fentiekben közöltekre tekintettel kérte a rendőrséget, hogy jelen kérelmét panaszként kezelje és az Rtv. 92. § (1) bekezdés ba) pontja alapján a vizsgálatot követően az ügyet az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

3) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a J. település Rendőrség Parancsnokának 2016. június 19-én kelt jelentését.

2016. június 6-án kelt levélben a panaszos képviseletében eljáró ügyvéd – meghatalmazásokat csatolva – panaszt nyújtott be a J. település Rendőrségre, amelyben a panaszossal szemben 2016. június 3-án foganatosított rendőri intézkedéssel szemben élt panasszal.

A parancsnok a panaszt áttekintette, a rendőröket írásban és szóban is meghallgatta, a panasz kivizsgálása során a következőket állapította meg.

2016. június 3-án, 8 óra 29 perckor a Megyei Tevékenységirányítási Központ (továbbiakban: M-TIK) küldése alapján, a 7 óra és 19 óra között J. település Rendőrőrs állományába tartozó K. T. c. r. tzs. és B. A. r. ftórm. Körzeti Megbízottak (továbbiakban: KMB) jelentek meg a helyszínen. A bejelentő személye K. G-né, született J. E. volt. A KMB-ak azért lettek a helyszínre irányítva, mivel a bejelentő nem fogadta el az ügyeletes vezető felvilágosítását, hogy a januárban elhalálozott édesanyja házában lakó testvérénél maradt hivatalos papírjainak visszaszerzése nem a rendőrség feladata, hagyatéki vitájuk bírósági hatáskörbe tartozik. A KMB-ak K. J. E. személyes felvilágosítása volt a küldés oka.

A KMB-ak a küldést követően megjelentek a bejelentő házában, ahol beszéltek vele, majd ismételt felvilágosították, hogy az általa felvázoltak nem a rendőrség hatáskörébe tartoznak. Ekkor kérte meg a rendőröket a bejelentő, hogy kísérik el a szülői házhoz, mert testvére agresszíven viselkedik vele szemben. Visszakéri a saját tulajdonát képező, még ott lévő dokumentumait; mást nem szeretne. A KMB-ak felhívták K. J. E. figyelmét, hogy amennyiben a háziak nem együttműködők, azt is el kell fogadnia, amelyet a bejelentő tudomásul vett. Ezt követően a két fő KMB-ott, a bejelentő, valamint annak 2-3 év körüli kislánya a két házzal arrébb lévő ingatlanhoz sétáltak, ahol K. J. E. – csengő hiányában – kiabálással hívta ki a házban tartózkodókat. A kiabálásra sógornője (M. G.) jött ki, aki megkérdezte, hogy a rendőrök mit szeretnének. A KMB-ak válaszként közölték vele, hogy a panaszost keresik, akivel szeretne beszélni a testvére. Válaszként az hangzott el, hogy a panaszos csak délután, 16 óra után lesz otthon. Ekkor K. J. E. kérte a sógornőjét, hogy azokat a papírokat szeretné elkérni tőle, amik az ő ingatlanához tartoznak. M. G. erre azt válaszolta, hogy nem tud a keresett papírokról, az ingatlanba nem engedi be, jöjjön vissza akkor, amikor a testvére is otthon van. Ezt követően M. G. közölte, hogy most már visszamenne a 10 hónapos kisgyerekéhez a házba, hiszen szeretne mellette lenni. A rendőri jelentések alapján a rendőrök visszamentek a bejelentővel és annak kislányával a bejelentő ingatlanához, ahol a M-TIK irányába a történeteket jelentették, majd a helyszínt elhagyták.

Az őrsparancsnok az alábbi következtetéseket tette.

K. T. c. r. tzs. és B. A. r. ftórm. KMB-ak a M-TIK küldése alapján jelentek meg a fenti címen azzal, hogy ott az Rtv. 24. § (1) bekezdése alapján a feladatkörükbe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadják. A felvilágosítás a bejelentő részére meg is történt, továbbá olyan állampolgári segítségkérésnek tettek eleget, amely egy testvér által agresszívnek mondott személytől való védelemre irányult.

Az ügyvéd által megfogalmazott intézkedés *„sértette az Rtv. 20. §-ában foglaltakat a rendőri intézkedés szabályai vonatkozásában, annak minden részletében, azaz az intézkedő rendőr nevét, azonosító számát, az intézkedés tényét és célját nem közölte, a panasz lehetőségéről és az előterjesztésre nyitva álló határidőről nem tájékoztatta a panaszost.”* Az őrsparancsnok álláspontja szerint a KMB-ak a meghatározottak szerint szolgálati egyenruhában láttak el szolgálatot, amelyen a ruházati szabályzatnak megfelelő helyen elhelyezésre került a nevük, azonosító jelvényük (Rtv. 20. §). A hivatkozott jogszabályhely alapján az intézkedések az Rtv. V. és VI. Fejezetében találhatóak. Mivel az Rtv. V. Fejezete alapján a jelen lévő M. G.-val szemben egyiket sem foganatosították a rendőrök, rendőri intézkedésre nem került sor, így a panasz lehetőségéről és az előterjesztésre nyitva álló határidőről sem kellett senkit tájékoztatni.

A következő kifogás („...hangos kiabálással próbált bejutni az ingatlanukba...”) vonatkozásában az őrparancsnok a KMB-ak szóbeli jelentésére hivatkozik, amelyben a rendőrök előadták, hogy az ingatlanon nem volt csengő, így ilyenkor a hangos kiabálással történő kapcsolatfelvétel mutatkozik kézenfekvőnek.

A szemtanú „*K. J. szomszédasszony, aki elmondása alapján a két rendőr és K. J. E. – a látszat alapján – jó viszonyt ápolnak*” megjegyzés az alábbiakra vezethető vissza. A KMB-ak jelentésük és szóbeli meghallgatásuk során egyértelműen kijelentették, hogy a bejelentővel kizárólag a bejelentést követően találkoztak először, azt megelőzően nem. Mindkét KMB családos, 2-2 alsó tagozatos fiúgyermek édesapja. A szomszédasszony feltételezett megállapítása, hogy esetleg közeli jóbarátok abból adódhatott, hogy K. T. c. r. tzls. a két ingatlan közötti rövid útszakaszon kedvesen, barátkozóan próbálta felvenni a kapcsolatot a bejelentő 2-3 év körüli kislányával.

A „*K. J. E-val érkező rendőrök többször felszólították minősíthetetlen hangnemben M. G-t, hogy engedje be őket az ingatlanba.*” vonatkozásában a KMB-ak jelentésük és szóbeli meghallgatásuk során egyértelműen kijelentették, hogy nem kívántak bejutni az ingatlanba, így minősíthetetlen hangnemet sem ejtettek meg. Az őrparancsnok megjegyezte, hogy B. A. r. főrm. magatartása, az általa ismert habitusa, nyugodt viselkedése okán se feltételezné a panaszban leírtakat.

„*A rendőrök hosszas tortúrát követően hagyták el az ingatlant, de még fenyegetően visszakiabáltak M. G-nak, hogy abban az esetben, ha a panaszos bármilyen lépést tesz a fenti ügy kapcsán, úgy eléri azt, hogy hosszasan börtönbüntetést kapjon.*” A KMB-ak jelentésük és szóbeli meghallgatásuk során egyértelműen kijelentették, hogy a segítségnyújtás 2-3 percnél tovább nem tartott, nem tartózkodtak tovább a panaszos ingatlana előtt. A KMB-ak jelentésük és szóbeli meghallgatásuk során egyértelműen kijelentették, hogy a fenti börtönbüntetéssel kapcsolatos kijelentés nem hangzott el.

„*M. G-nak rémülten, több alkalommal kérte a kiérkező rendőröket, hogy visszamehessen a házba, mert hallotta, hogy 10 napos gyermekük bent hangosan sírt és zörejekkel volt.*” A KMB-ak a jelentésük és szóbeli meghallgatásuk során egyértelműen kijelentették, hogy az utcán állva gyereksírást nem hallottak, gúnyos megjegyzéseket ezen oknál fogva nem is tehettek és hangsúlyozták, hogy az otlétük 2-3 percnél többet nem vett igénybe.

A bejelentésre a kiérkező rendőrök jelentése és szóbeli meghallgatása során megállapítható, hogy a küldést jogszerűen, szakszerűen hajtották végre, állampolgári kérésre nyújtottak további segítséget, amely az országos rendőrfőkapitány által joggal elvært állampolgárbarát rendőrséget jellemzi. A panaszos ingatlana előtt jövetelük célját a házból kiérkező M. G-nak közölték, mikor a kérdésre válaszolva „*a panaszost keressük*” választ adták. Ezt követően a bejelentő volt, aki a párbeszédet folytatta, így egyéb konkrét rendőri intézkedésre nem került sor.

Az őrparancsnok a jelentése végén az alábbi megjegyzéseket tette. A fenti napon, 21 óra 32 perckor ismételen bejelentés érkezett, ebben az esetben a panaszos (a bejelentő testvére) volt a bejelentő, aki előadta, hogy a szomszédjában lakó testvére fényképeket készít róla és át is kiabál, zaklatja őt. Ebben az esetben N. L. c. r. tzls. és L. M. r. főrm. KMB-ak érkeztek a megadott címre. A zaklatással kapcsolatosan konkrét dolgokat mondani nem tudott, a kollégák a zaklatással kapcsolatos jogi felvilágosítást a részére megadták. A bejelentő

továbbá elmondta, hogy az édesanyjuk halálát követően örökösödési vita van kettőjük között. A végrendeletet is meghamisította a testvére, emiatt azt a bíróságon megtámadta, amelyet az ügyvédje intéz. A bejelentő a KMB jelentése alapján láthatóan ittas állapotban volt. A Robotzsaru rendszerben 2013-ban az édesanyja indított a fiával, a panaszossal szemben eljárást erőszakos cselekedetei miatt, amely a bejelentő jogosan tarthatott a testvérétől (a panaszostól).

4) B. A. r. ftórm. KBM 216. június 15-én készítette el a sérelmezett esemény kapcsán a jelentését, amelyben előadta, hogy 2016. június 3-án K. T. r. tzls-sal látott el szolgálatot szolgálati személygépjárművel, amikor is a G. M-TIK ügyelet utasítására jelent meg a M. település, D. Gy. utcában, mivel az ott lakó K. G-né kért segítséget, illetve jogi felvilágosítást kért. Ezt követően a helyszínen megjelent, ahol őt a bejelentő fogadta (K. J. E.), aki kérésére a rendőrt a lakásba bocsátotta, ahol elmondta, hogy a testvérével (a panaszossal) az édesanyjuk halála utána teljesen megromlott a viszonyuk, mivel az édesanyjuk a testvérét (a panaszost) teljesen kihagyta a végrendeletéből és a hagyatékából. Elmondta továbbá, hogy az édesanyjuk közjegyző előtt rendelkezett a szülői ház tulajdonjogáról az ő és két gyermeke javára. A végrendeletet a testvére bírósági úton megtámadta, amely most is folyamatban van. Az általa elmondottakra szóban felvilágosította őt a rendőr, hogy az örökösök közti vita nem tartozik a rendőrség hatáskörébe, meg kell várnia az ügyben a bírósági határozatot. A bejelentő ezt tudomásul vette, valamint elmondta még, hogy a tulajdonát képező ingatlan hivatalos dokumentumai a szülői házban maradtak és legalább azokat szeretné visszakapni. Ekkor kérte meg a rendőröket, hogy kísérik el a két házzal arrébb lévő szülői házhoz, mivel fél a testvérétől és vissza szeretné kényi a ház iratait. Ezt követően K. T. r. tzls-sal, a bejelentővel és annak kb. 3 éves kislányával gyalog, a D. Gy. utcai címre mentek, ahol a bejelentő bekiáltott az ott lakó sógornőjének. Ez abban merült ki, hogy 1-2 alkalommal azt kiabálta, hogy „G.”. A bekiáltásra a bejárati ajtón kijött egy hölgy (M. G.), aki megkérdezte, hogy mit szeretnének. A kérdésre a rendőrök nyugodt hangon elmondták, hogy a panaszost keresnek, amelyre elmondta, hogy majd délután lesz csak otthon. Ekkor a bejelentő elmondta M. G-nak, hogy azokat az iratokat szeretné elkérni, ami a házához tartozik. M. G. erre közölte, hogy nem tud a keresett papírokról, nem engedi be az ingatlanba, majd jöjjön vissza, amikor a testvére is otthon lesz. A bejelentő ezt tudomásul vette, annyi kérése volt, hogy ha ilyen iratokat talál, akkor azokat szedjék össze és juttassák el neki. Ezt követően M. G. közölte, hogy most már visszamenne a lakásba a kisgyermekéhez, amelyet tudomásul vettek és ugyanúgy gyalog visszamentek a bejelentő ingatlana előtt lévő szolgálati személygépjárműhöz, ahol az eseményeket jelentették az ügyeletvezetőnek, majd a szolgálatuk teljesítését továbbfolytatták.

A D. Gy címen kb. 2-3 percig tartottak, ezen idő alatt egyáltalán nem tett sem B. A. r. ftórm., sem pedig a kollégája bárminemű utalást arra, hogy bemennének a házba, végig nyugodt hangon, kulturáltan, udvariasan beszéltek, a szolgálatukat egyenruhában látták el az előírt kötelező azonosítókkal felszerelve, amelyek olvashatók voltak, azokat semmi nem takarta. Az adott helyszínen rajta és járőrtársán, a bejelentőn és kislányán, valamint a M. G-n kívül más nem volt jelen, az ügyvéd által leírt kiabálás, utasítás, fenyegetés nem történt meg. A bejelentőt a bejelentése előtt nem ismerte, nem látta soha, vele akkor találkozott először. A szomszéd által látottak tükrözték az állampolgárbarát rendőrséget, amely a M. G-val történő beszélgetés során is érvényesült, bár erre az ügyvéd által leírtak már nem térnek ki. A szomszéd a „jó viszonyt ápolnak” kijelentést a rendőr feltételezése szerint azért gondolhatta, mert a kollégája, miközben a két ház között gyalogoltak több esetben szólt

játékosan, kedvesen a bejelentő kislányához és mielőtt elmentek a kék lámpát is bekapcsolta neki egy pillanatra.

5) K. T. c. r. tzls. KMB 2016. június 17-én készítette el a sérelmezett esemény kapcsán a jelentését, amelyben előadta, hogy a G. M-TIK ügyeletvezetője utasítására jelent meg a M. település, D. Gy. cím alatt, mivel onnan rendőri segítséget, felvilágosítást kért K. J. E. A helyszínen a rendőr meghallgatta a bejelentőt, aki a részére elmondta, hogy a testvérével (a panaszossal) megromlott a kapcsolata, mivel az édesanyjuk a közelmúltban elhalálozott és ezért örökösödési vita van köztük. Elmondta továbbá, hogy az édesanyja közjegyző előtt végrendelkezett a szülői házról ő és két gyermeke javára. A testvérét, aki a szülői házban lakik jelen pillanatig kizárta az örökségből. Elmondása szerint bírói tárgyalás már volt az ügyben, mivel a testvére nem törődött bele a végrendelkezésbe, ezért bírósághoz fordult. Ezekre a történésekre szóban a rendőr számára felvilágosítást adott, hogy az örökösök közti vita nem a rendőrség hatáskörébe tartozik, meg kell várnia a bíróság határozatát. A bejelentő ezt tudomásul vette. A továbbiakban még elmondta, hogy a saját tulajdonát képező ingatlan hivatalos dokumentumait az édesanyjánál tárolta és azokat legalább szeretné visszakapni onnan. Ekkor kérte meg a rendőröket, hogy kísérjék el a két házzal odébb lévő szülői házhoz, mivel fél a testvérétől, aki agresszíven viselkedik vele szemben. Visszakéri a saját tulajdonát képező dokumentumokat, mást nem szeretne tenni. K. J. E. figyelmét a rendőr felhívta arra, hogy az ingatlanban lévő személyek amennyiben nem együttműködik, akkor azt is tudomásul kell vennie. Ezt követően gyalogosan a kollégával, illetve a bejelentővel és annak kb. 2-3 éves kislányával az adott ingatlan elé mentek, ahol az odaérkezésükkor a bejelentő bekiabált az ingatlanba. Ezt követően kijött egy hölgy, aki megkérdezte, hogy mit szeretnének tőle. A részére annyit közöltek, hogy a panaszost keresik, amelyre azt felelte, hogy dolgozik, majd 16 óra után fog az otthonában tartózkodni. Ekkor a bejelentő azt mondta a hölgynek, hogy „G. azokat a papírokat szeretném visszakapni, amik a másik házhoz tartoznak, mivel itt voltak anyunál”. Erre a hölgy azt válaszolta, hogy nem tud a papírokról, be nem engedi az ingatlanba, majd jöjjön vissza, amikor a panaszos hazaért a munkából. A bejelentő ezt tudomásul vette. A hölgy az ajtóból közölte továbbá, hogy visszamegy a házba, mivel a kisgyermeke bent van és szeretne ott lenni mellette. Ezt tudomásul vették és a helyszínről távoztak. Vele szemben rendőri intézkedésre nem került sor.

A rendőr jelentése végén előadta, hogy a panaszos ingatlana előtt történtek kb. 2-3 percig tartottak; ez idő alatt a kollégájával együtt nem tettek arra utalást, hogy bemennének az ingatlanba. Az ottlétük ideje alatt nyugodt hangon, kulturáltan beszéltek, mivel a több éves rendőri tapasztalatat bebizonyította, hogy a családok közti vitás kérdésekben az egyik fél többnyire a kiérkező rendőrökben látja az „ellenséget”. A gépkocsijához visszaérve az eseményt a kollégájával közösen jelentették az ügyeletvezető irányába és a helyszínről távoztak. A jelentésben szereplő személyeken kívül más nem volt jelen. Az ügyvéd által képviselt M. G. állításai csak részben igazak; hangoskodás, kiabálás, egyéb a jogszabályoknak ellentmondó történés nem volt. A továbbiakban megjegyezte a rendőr, hogy a bejelentőt az intézkedés előtt nem ismerte, nem is látta soha. A szomszédasszonyt a kulturált, empátikus, állampolgár barát, de szakszerű intézkedés látszata zavarhatta meg. A szolgálatát B. A. r. ftórm. KMB kollégával látta el.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Testület megkeresésére, az abban tételesen megfogalmazott kérdésekre B. Á. r. alezredes a M. település Rendőrkapitányság megbízott kapitányságvezetője 2016. július 28-án kelt átiratában úgy nyilatkozott, hogy a kérdésekre a válaszokat Cs. I. c. r. alezredes őrsparancsnok, az intézkedő rendőrök közvetlen szolgálati elöljárója által készített öt oldalas kivizsgáló jelentés – amelynek tartalmával B. F. r. alezredes közrendvédelmi osztály vezetője is egyetértett – részletesen tartalmazza. A kivizsgáló jelentés az intézkedő rendőrök által készített és aláírt jelentésekre, valamint személyes meghallgatásuk során elmondottakon alapul. A már felterjesztett iratokon kívül más releváns rendőrségi irat vagy dokumentum nem keletkezett.

III.

A panaszos beadványa kapcsán szükséges tisztázni a Testület hatáskörére irányadó szabályokat.

A Rendőrségről szóló tv. 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
 - b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója
- bírálja el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti rendelkezés értelmében tehát a Testülethez fordulás alapfeltétele valamely konkrét rendőri intézkedés vagy mulasztás.

Mind a rendőrség, mind pedig a panaszos egybehangzóan nyilatkozott atekintetben, hogy a panaszos a sérelmezett intézkedés napján nem tartózkodott otthon, hiszen dolgozott és 16 óra után érkezett haza. Figyelemmel tehát arra, hogy a panaszos közvetlenül interakcióba nem került a rendőrökkel, hanem az élettársa (M. G.) volt a rendőri intézkedés közvetlen érintettje, **így a Testület nem tudott a vizsgálatának megindítására alkalmas rendőri intézkedést azonosítani, ezért az Rtv. 92. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszbeadványt elutasította.**

A Testület jelzi, hogy a panaszos élettársával szemben végrehajtott rendőri intézkedést külön ügyszámon, érdemben vizsgálja a Testület.

Budapest, 2016. szeptember 15.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET